

SZCZĘŚĆ BOŻE

(DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO)

W Parafii Rzymskokatolickiej

św. Szczepana w Brynicy

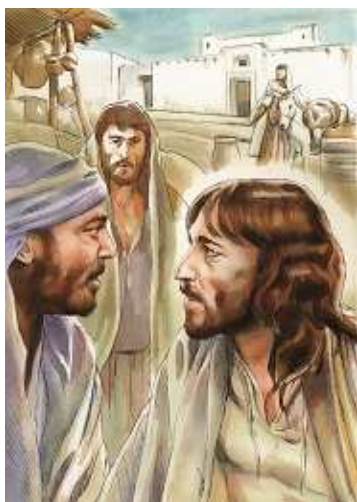
tel.: 77/4 2 7 0 6 3 3

email:

kancelaria@parafia.brynica.opole.pl

Nr 17
2020

DWUDZIESTA CZWARTA NIEDZIELA ZWYKŁA

SPRAWIEDLIWOŚĆ

Gdyby Bóg wyrównywał rachunki z ludźmi według tego, co każdemu się należy, sytuacja wielu osób byłaby tragiczna. Jak moglibyśmy spłacić Panu rachunek za zło uczynione w naszym życiu? Bylibyśmy bankrutami bez szansy na wyjście z długów.

Pan Bóg ukazuje jednak swoją dobroć. Posługuje się przykładem ogromnego kontrastu. W dzisiejszej Ewangelii opowiada o dwóch dłużnikach. Pierwszy był winien panu 10 000 talentów. Jest to kwota niewyobrażalna dla zwykłego śmiertelnika, szacowana, w naszych realiach, na wiele milionów złotych. Pan darował ten dług. Człowiek obdarzony tak wielką łaską nie odpuścił jednak swojemu współsłudze należności 100 denarów (czyli 100 dniówek robotnika). Ten, kto prosił o miłosierdzie, nie miał go dla bliźniego.

Pan nie godzi się na takie postępowanie. Chce, żebyśmy przebaczały nie 7 i nie 77 razy, ale zawsze. Biblijna „siódemka” jest przecież liczbą pełni. Nie można stawiać limitów w przebaczeniu. Skrupulatnie sumować sytuacji, kiedy przebaczyłem, i oczekiwać dnia, kiedy już nie będę musiał tego robić. Złość, gniew i pomsta nie znajdują uznania w oczach Pana (I czytanie).

Z czym więc zostajemy? Z wezwaniem od Boga, aby być takimi jak On – łaskawymi i pełnymi miłosierdzia (Psalm). Raczej nie musimy szukać specjalnej okazji ku temu, abyśmy mogli stać się właśnie tacy. Może nawet dziś będzie ku temu okazja? Pan Bóg przypomina nam o tym, że należymy do Niego, że nie żyjemy dla siebie samych (II czytanie). Nie warto więc rachować zysków i strat w relacji z innymi. Warto być dobrym jak Bóg, który odda każdemu sprawiedliwość.

POZWÓL SIĘ ODNALEŹĆ

Co zrobić, aby się zbawić? Czy wszyscy ludzie będą zbawieni? Czasem zadajemy sobie te pytania. Towarzyszy im lęk i niepewność, bo jaka jest jakość mojego życia? Czy zasługuję na karę, czy na nagrodę?

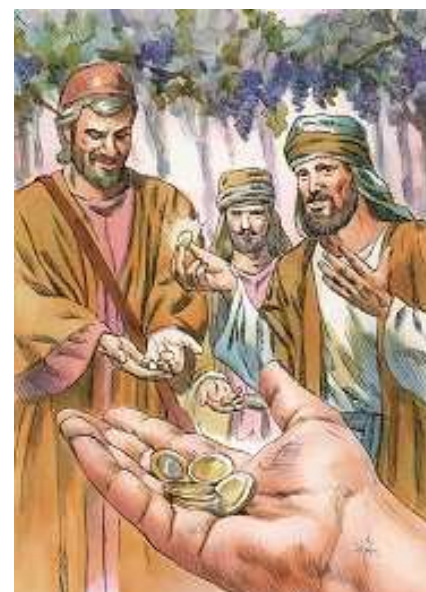
To niewłaściwie postawione pytania. To nie ja siebie zbawiam. Moje zbawienie jest obietnicą Boga, w którego wierzę. Jest On jednocześnie Sędzią sprawiedliwym i Miłosierdziem. Pan Bóg pragnie mojego zbawienia i tylko On zna jakość mojego życia.

Wszyscy otrzymaliśmy tę obietnicę. Zbawienie jest powołaniem każdego człowieka. Bóg w Osobie Jezusa Chrystusa prowadzi mnie do tego celu. To prowadzenie jest raczej towarzyszeniem, z szacunkiem dla mojej wolności. W tej wolności bywa, że wybieram złe drogi. Wtedy Chrystus czeka, abym dostrzegł Jego obecność. Gdy Go odkrywam na nowo, Jezus na nowo przypomina mi o celu. O zbawieniu.

Ten cel wydaje mi się czasem nagrodą za zasługi. Za dobre życie, za wierność Panu Jezusowi. Bardzo się staram, ale wciąż jest lęk: Czy wystarczająco? Tymczasem Pan Bóg mówi o sobie: „Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami” (I czytanie). On nie jest jak wychowawca z mojej szkoły, na którego życzliwość musiałem zasłużyć.

Miłosierna miłość Boga do mnie nie ulega zmianom. Niezależnie od tego, co czuję, On jest dla mnie zawsze życzliwy. Zawsze jest „po mojej stronie”. I pragnie tylko, abym ja przy Nim trwał i pozwolił podnosić się z upadków. W Jezusie Bóg szuka mnie i wciąż odnajduje. I daje nową szansę, aby podążać za obietnicą nieba.

DWUDZIESTA PIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA

INTENCJE MSZALNE – PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

od 13 do 20 września 2020 roku.

Niedziela 13.09 DZWUDZIESTA CZWARTA NIEDZIELA ZWYKŁA.

- 7.30 Za †† ojca Józefa Hanusik w rocz. śm., matkę Agnieszkę, męża Huberta, teścia Pawła i całe pokrewieństwo.
- 9.15 **Grabczok** Za † ks. Radosława Chałupniak.
- 10.30 Za †† matkę Marię Grochula z ok. ur., ojca Gerharda, ich rodziców Agatę i Karola Kinert Otylię i Augusta Grochula, siostrę Urszulę jej męża Czesława oraz wszystkich †† i poległych z rodziny.
- NF 17.00 **Grabczok** Nabożeństwo Fatimskie.

Poniedziałek 14.09 Święto Podwyższenia Krzyża Świętego.

18.00 Za † Joachima z ok. ur.

Wtorek 15.09 NMP Bolesnej.

7.00 Do Boskiej Opatrzności z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalszą pomoc, zdrowie i bł. Boże z ok. rocznicy sakramentu małżeństwa Sandry i Pawła.

Środa 16.09 Św. męczenników Korneliusza, papieża i Cypriana, biskupa.

7.00 Do Bożej Opatrzności z prośbą o szczęśliwe rozwiązanie i zdrowie w rodzinie.

Czwartek 17.09

17.00 Z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalsze w rodzinie Gładki i Kansy.

Piątek 18.09 Św. Stanisława Kostki.

17.00 **Grabczok** Za †† męża Jarosława i syna Alana Niemiec w 4 rocz. śm.

Sobota 19.09

18.00 Za †† męża i ojca Zbigniewa Bagińskiego w 12 rocz. śm. oraz z rodziny.

Niedziela 20.09 DZWUDZIESTA PIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA.

7.30 Za †† matkę Dorotę, ojca Ryszarda, chrzestnego Waltra Kasperek, z pokrewieństwa Kasperek Malosek.

9.15 **Grabczok** Za † męża i ojca Franciszka Sobota w 40- tą rocz. śm.

10.30 Do MBNP z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalszą opiekę i zdrowie z ok. 60 rocz. ur. Teresy oraz 40 rocz. sakramentu małżeństwa, o bł. Boże w rodzinie i rodzinach dzieci.

OGŁOSZENIA:

Bóg zapłać za sprzątanie świątyni. W tym tygodniu zapraszam:

Joanna Szymaniec, Justyna Tront, Anna Klimek, Teresa Marsolek

Bóg zapłać za dyżur różańcowy róży **św. Anny**, w tym tygodniu: **św. Szczepana** – przełożony p. Gerhard Kurtz. Za chwilę przed świątynią składamy **ofiary** na Wydział Teologiczny UO.

Dziś 13 dzień września – zapraszam na **Nabożeństwo Fatimskie** o godz. 17.00 na Grabczok.

Jutro święto **Podwyższenia Krzyża Św.** - **kolekta** na rzecz Ziemi Świętej przeniesiona z Wielkiego Piątku.

W Czwartek **msza szkolna** o godz. 17.00. Po mszy św. spotkanie dla **młodzieży klasy I i II szkoły średniej** w ramach opóźnionego przygotowania do bierzmowania.

W Piątek **święto św. Stanisława Kostki**.

Kolekta przyszłej Niedzieli na remont obiektów diecezjalnych i konserwację zabytków.

Zbiórka elektro-śmieci na pomoc misjom będzie miała miejsce 22 września. Plakat w gablocie informuje o tej akcji, jak również ulotki na ostatniej ławce. Zapraszam.

Informacje poza duszpasterskie:

Podatek na rzecz Gminy oraz Gminnej Spółki Wodnej - III rata, będzie zbierany w dniach 14-15.09.2020 r. tj. w poniedziałek i wtorek od godziny 17.00-19.00 w Sali OSP w Brynicy.

Grabczok: **Podatki od gruntów** za III i IV kwartał można płać we wtorek 15 września w świetlicy wiejskiej w godz. od 17.30 do 19.00.

W zakrystii do nabycia **kalendarze rolnicze** w formie książkowej.

INTENCJE MSZALNE – PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

od 20 do 27 września 2020 roku.

Niedziela 20.09 DZWUDZIESTA PIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA.

- 7.30 Za †† matkę Dorotę, ojca Ryszarda, chrzestnego Waltra Kasperek, z pokrewieństwa Kasperek Malosek.
- 9.15 **Grabczok** Za † męża i ojca Franciszka Sobota w 40- tą rocz. śm.
- 10.30 Do MBNP z podziękowaniem za odebrane łaski, z prośbą o dalszą opiekę i zdrowie z ok. 60 rocz. ur. Teresy oraz 40 rocz. sakramentu małżeństwa, o bł. Boże w rodzinie i rodzinach dzieci.

Poniedziałek 21.09 Św. Mateusza, apostoła i ewangelisty.

- 7.00 Za †† matkę Emilię, dziadków Emilię i Bernarda, Piotra i Marię, teściów Jana i Jadwigę, Alojzego Kandora, Marię Zimnowoda, wszystkich z rodzin Patrzek, Weidel, Kotula, Kandora, Adelę i Pawła Bieniek oraz dusze w czyścicu cierpiące.

Wtorek 22.09

7.00

Środa 23.09 Św. Pio z Pietrelciny, prezbitera.

- 7.00 Do Bożej Opatrzności, MBNP i św. o. Pio z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o bł. Boże, opiekę i zdrowie dla Kamili i Mariusza.

Czwartek 24.09

- 17.00 Za † syna Rafała z ok. ur.

Piątek 25.09

- 7.00 Do MBNP z podziękowaniem za odebrane łaski z prośbą o dalsze bł. Boże i zdrowie w rodzinie Patrzek.
- 17.00 **Grabczok** Za †† rodziców Katarzynę i Józefa Richter, 3 braci, siostrę Gertrudę i męża Józefa, 2 bratowe, syna Gintra i z pokrewieństwa z obu stron.

Sobota 26.09

- 18.00 Do Bożej Opatrzności z ok. 10 rocz. sakramentu małżeństwa Patrycji i Rafała z podziękowaniem za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę Matki Bożej, bł. zdrowie dla całej rodziny.

Niedziela 27.09 DZWUDZIESTA SZÓSTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Odpust Siołkowice

- 7.30 W I-szą rocz. śm. p. Gertrudy Kurc.
- 9.15 **Grabczok** Za †† rodziców Wilhelma i Franciszkę Cyrys, Piotra i Marię Patrzek, męża Huberta Patrzek oraz brata Antoniego Cyrys.
- 10.30 Do Miłosierdzia Bożego W I-szą rocz. śm. Marii Grochula.

OGŁOSZENIA:

Bóg zapłać za sprzątnięcie świątyni. W tym tygodniu zapraszam:

Anna Marsolek, Beata Drost, Teresa Kurc, Kornelia Czech

Bóg zapłać za dyżur różańcowy róży **św. Szczepana**, w tym tygodniu: **św. Norberta** – przełożony p. Jerzy Kilian.

W Czwartek **msza szkolna** godz. 17.00, po mszy spotkanie dla **klasy VI i VII** w ramach trzyletniego przygotowania do sakramentu bierzmowania.

W przyszłą Niedzielę **odpust** ku czci św. Michała w Siołkowicach – suma odpustowa o godz. 11.00.

We Wtorek możliwość złożenia elektro śmieci, których dochód przeznaczony na wsparcie programów Misyjnych. Już od jutra możemy składać zużyty sprzęt elektroniczny i elektryczny. Plac przed kościołem.

W zakrystii do nabycia **kalendaryze rolnicze** w formie książkowej.

Subiektywny przewodnik po Mszy świętej Andrzej Macura

Liturgia eucharystyczna

20. Święta uczta

Ciało Chrystusa! Tak, wierzę. Amen. Tylko tyle. A jednak w prostocie tej chwili mieści się bogactwo wielkich dogmatycznych traktatów i opasłe tomy zapisane przez teologów duchowości.

Święty Tomasz z Akwinu, za Arystotelesem przyjął, że wszystko ma swoją formę i materię. Forma to kształt, pewna idea rzeczy. Materia zaś tworzy tę rzecz, wypełnia formę treścią. Idąc tym śladem, teologowie definiujący obecność Jezusa pod postaciami chleba i wina mówią, że to co spożywamy podczas Eucharystii ma tylko formę chleba czy wina. Materią jest Ciało i Krew Pańska. Baranka Bożego zabitego za nasze grzechy. Gdy człowiek uświadomi sobie wielkość tego daru, nie powinien nigdy w obecności eucharystycznego Jezusa wstawać z kłęczek, a przyjmować Go tylko z okazji największych świąt. I przenigdy nie brać Go w swoje brudne ręce. A Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy powiedział: „Bierzcie i jedzcie”.

Najobszerniejsze wyjaśnienie, czym jest Eucharystia znajdujemy w szóstym rozdziale Ewangelii Jana. Jezus wyjaśnia jej sens, zanim ją jeszcze ustanowił. Pretekstem było dokonane przed chwilą rozmnożenie chleba w Kafarnaum. Świadkom przypominało cud nakarmienia Izraela manną na pustyni. Wychodząc od tego Jezus pozwala im spojrzeć szerzej. „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba. Albowiem chlebem Bożym jest Ten, który z nieba zstępuje i życie daje światu” (J 6,32-33). „Jam jest chleb życia. Kto do Mnie przychodzi, nie będzie łaknął; a kto we Mnie wierzy, nigdy pragnąć nie będzie” (J 6,35). „Jam jest chleb życia. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomarli. To jest chleb, który z nieba zstępuje: kto go spożywa, nie umrze. Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata” (6,48-51).

Uważny czytelnik zauważa w tych tekstach pewną gradację. Najpierw Jezus mówi o sobie jako chlebie bez wnikania w szczegóły. Dopiero ostatnie zdanie Jego wypowiedzi nawiązuje do tego, co wydarzy się w Wieczerniku i na Golgocie. A do sedna dochodzi dopiero w następnym pouczeniu: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostatecznym. Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a Krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. To jest chleb, który z nieba zstąpił - nie jest on taki jak ten, który jedli wasi przodkowie, a poumierali. Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki” (J 6,54-58).

Adorować? Nic w tym złego. Ale przede wszystkim: bierzcie i jedzcie. Dzięki temu pokarmowi będziecie ze mną złączeni. To jest wasz pokarm na drodze do niebieskiej ojczyzny. On daje wam życie. Życie, które nie skończy się nigdy.

Mogłoby się wydawać, że w momencie przyjęcia Komunii pozostaje przestać widzieć wszystko, co dzieje się dookoła i tylko kontemplować wielkość Bożego daru. Nie. Łacińskie słowo „communio” znaczy wspólnota. Wspólnota z Bogiem. Ale też z braćmi. Komunia to uczta jedności. Píše św. Paweł: „Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba” (1Kor 10,17). Przyjęcie Ciała Pańskiego nie powinno mnie zamykać w osobistej relacji z Bogiem. Raczej otwierać na braci przystępujących do tego samego Pańskiego stołu. Zewnętrznym wyrazem tej jedności jest śpiew. Pieśni, które dobrze dobrane i pięknie wykonane pomagają wszystkim przeżyć tajemnice Boga z nami i w nas. I dobrze, jeśli po zakończeniu rozdawania Komunii wszyscy wspólnym śpiewem jeszcze raz dziękują Bogu za ten niezwykle dar.

Zrozumieniu Eucharystii sprzyja czytelność znaków. Dlatego dobrze, jeśli najczęściej jak to możliwe kapłani rozdają Komunię pod dwiema postaciami. W każdej obecny jest cały Chrystus. Ale przecież uczta domaga się pokarmu i napoju. Łatwiej uzmysłowić sobie wtedy, jak bardzo tego duchowego pokarmu potrzebujemy. Nie warto też kruszyć kopii o to, czy można, czy nie można Komunii przyjmować na rękę. Prawdą, jest, że i w jeden, i drugi sposób Komunia przez wieki była przyjmowana. Przyjmowanie Jezusa na rękę chyba lepiej pokazuje Jego wielką pokorę i prostotę. Bardziej też akcentuje wielką godność chrześcijanina, powołanego do udziału w tej niezwyklej uczcie. Zaś przyjmowanie Ciała Pańskiego wprost do ust akcentuje wielki szacunek dla obecnego w Najświętszym Sakramencie Jezusa. Ale nie znaczy to, że przyjmujący Ciało Pańskie na rękę nie szanują Jezusa.

Podobnie jest z najgłośniejszym ostatnio dyskutowanym problemem: Komunia na stojąco czy na klęcząco? To fałszywa alternatywa. Prawdziwa powinna brzmieć: komunია na klęcząco czy Komunia przyjmowana w procesji. Wszyscy wierni oddali już cześć Jezusowi obecnemu w Eucharystii, gdy klęczeli przy słowach: „Oto Baranek Boży”. Procesja, z tak przez niektórych wyśmiewanym przyklęknięciem przed przyjęciem Komunii świętej jest przypomnieniem tego, o czym mówił Jezus: że Jego Ciało jest pokarmem wędrujących do niebieskiej ojczyzny; do nowej Ziemi Obiecanej.

Te kwestie nie mogą przesłonić tego, co najistotniejsze: Bóg złożył siebie samego w nasze ręce. Stał się naszym duchowym pokarmem, byśmy zjednoczeni z Nim ziemię już dziś czynili częścią nieba, a kiedyś osiągnęli szczęśliwą wieczność. Tę i podobne prawdy przypomina celebrans w modlitwie po Komunii. A my, potwierdzając jego modlitwę swoim „Amen”, zobowiązujemy się traktować na serio płynące z niej wyzwanie.

Uczta się kończy. Teraz pozostaje najtrudniejsze. Trzeba zejść z nieba na ziemię.